

gaar meget systematisk til Værks, mente man, at Grundenheden maatte være naturbestemt, og den bestemtes da saaledes, at en Meter skulde være $\frac{1}{10,000,000}$ af Afstanden mellem Ækvator og Polen paa Paris' Meridian. Det er jo indlysende, at denne Bestemmelse med den Tids Maale-redskaber ikke kunde være nøjagtig, og Metermaalet er derfor ikke fuldstændig det Maal, det angives at være. Men det har dog holdt sig og holder sig fremdeles. Det næste Forsøg paa Titalsystems Indførelse i Frankrig foregik i 1803, da man indførte det ny Mønts-system, der har bestaaet siden da. Metersystemet frafaldtes derimod paa ny i 1812 og blev først endelig genindført i 1840, og fra den Tid har det været det herskende Maal. Det har ogsaa arbejdet sig frem i mangfoldige andre Lande og er naaet til alle europæiske Stater med Undtagelse af Rusland, som slet ikke har det, og England, hvor det dog er fakultativt, og paa den anden Side Atlanterhavet er der ogsaa mange Stater, der have indført det. Naar man spørger om vor Stilling til Sagen, skal jeg minde om, at de første Skridt i den Retning bleve gjorte i 1868, da man indførte Metersystemets Vægt for Medicinalvæsenet. Det næste Skridt var Loven af 16. April 1873, ved hvilken vi indførte samme Vægt for ædle Metaller. Endelig indførte vi Titalsystemet ved den ny Møntlov af 23. Maj 1873. Det var indlysende, at i det Øjeblik, vi havde indført Tidelingssystemet for Møntforholdene, maatte vi tidligere eller senere komme til at indføre Systemet ogsaa for Maal og Vægt. Ud fra denne Opfattelse lod Ministeriet en Kommission tage Sagen under Overvejelse. Kommissionen arbejdede meget hurtigt, afgav sin Betænkning og stillede et Forslag, og det er dette Forslag, der ligger til Grund for alle de Forslag, vi senere have set. Man indsaa imidlertid, at Stemningen ikke den Gang var for det. Folk skulde jo vænne sig til det ny Mønts-system osv., og man indsatte da Sagen. Imidlertid sammentraadte der en international Konference i Paris 1875, i hvilken Danmark var Deltager, og man underskrev der en Konvention, hvorved Meteren og de øvrige Inddelingsmaal bleve slaaede fast, den saakaldte Mønstermeter eller Prototypen for Maalet. Eksemplarer af disse Mønstermaal have vi siden den Tid haft her i Danmark, og de opbevares her endnu. Altsaa, det første Skridt var gjort. Som den ærede Minister nylig bemærkede, blev der derpaa i Samlingen 1876—77 fremsat

et Lovforslag, som, efter at der var sket nogle Ændringer i det her i Landstinget, gik ned til det andet Ting, hvor det hvilede. Som Ministeren tidligere har berørt, blev der paa ny fremsat Forslag i 1888—89, denne Gang i Folketinget, der sendte det herop til Landstinget, men saaledes, at det havde gjort Sagens Gennemførelse afhængig af, at der blev vedtaget en Lov om Justervæsenets Forandring og Indordning under Staten, hvorved jo Tidspunktet for Lovens Anvendelse blev ganske ubestemt, idet man aldrig vidste, naar den skulde træde i Kraft. Tinget her afgav Betænkning, men først i Slutningen af Samlingen, nemlig den 27. Marts, saa at Sagen ikke kom videre. Saa kom Forslaget igen frem i 1890—91, hvor det ligeledes gik til Folketinget og blev liggende der. I Samlingen 1895—96 blev det fremsat her i Landstinget, hvor der blev nedsat et Udvalg, som foreslog, at der i Meterloven skulde optages en Bestemmelse om Omordning af Justervæsenet. Denne Omordning, der tidligere var gjort til en Betingelse for Lovens Vedtagelse, blev nu indsat som et Led af selve Loven, og derved mente man at være kommen over Vanskelighederne. Men Folketinget accepterede dog ikke Forslaget. Saa kom der Forslag frem fem Aar i Træk, og de bleve altid liggende roligt i Udvalgene, som der i det andet Ting blev bemærket: „Vi se, det er en Gengang; lad os derfor lade den hvile fredeligt i det 11-Mands Udvalg, hvor den tidligere har hvilet.“ Der blev saa endelig fremsat et Forslag i indeværende Samling, og skønt de, der interesserede sig for Metersystemets Indførelse, vare lidt ængstelige for Resultatet, naaede man efter 3 Maaneders Forløb til at afgive en Betænkning. Naar man nu ser paa denne Betænkning, kan man næsten sige, man bliver rørt. Alle de Vanskeligheder og Hindringer, der tidligere have stillet sig i Vejen, ere forsvundne. For ikke at se Tingene politisk, vil jeg dog give et Vink om, hvad jeg tror, der er Grunden til denne uhyre Medgørighed. Den ligger efter min Opfattelse i, at man efterhaanden i alle Landets Skoler har indført Decimalregning, Grundlaget for Systemets Anvendelse, og ethvert opvoksende Menneske kender det derfor. Derved mener man at have overvundet de største Vanskeligheder. Betænkningen er, som sagt, yderst velvillig og anbefaler indstændigt Forslagets Vedtagelse. Naar man ser paa det, saaledes som det nu foreligger fra